

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presă și informare

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 15/09

17 februarie 2009

Hotărârea Curții în cauza C-465/07

Meki Elgafaji și Noor Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie

UN SOLICITANT DE PROTECȚIE SUBSIDIARĂ NU TREBUIE ÎN MOD NECESAR SĂ DOVEDEASCĂ FAPTUL CĂ AMENINȚĂRILE ÎL VIZEAZĂ ÎN MOD SPECIFIC CA URMARE A UNOR ELEMENTE PROPRII SITUAȚIEI SALE, ÎN ȚARA SA DE ORIGINE

Gradul de violență generalizată în țara de origine a solicitantului poate, în mod excepțional, să fie suficient pentru ca autoritățile competente să decidă că un civil trimis în această țară ar fi expus unui risc real de a suferi amenințări grave și individuale

Directiva 2004/83/CE¹ are ca obiectiv principal, pe de o parte, să asigure aplicarea de către toate statele membre a unor criterii comune de identificare a persoanelor care au o nevoie reală de protecție internațională și, pe de altă parte, să asigure un nivel minim de beneficii respectivelor persoane în toate statele membre.

La 13 decembrie 2006, soții Elgafaji au formulat cereri de eliberare a unor permise de ședere temporară în Țările de Jos, însoțite de elemente prin care urmăreau să dovedească riscul real la care ar fi fost expuși în cazul expulzării către țara lor de origine, în speță Irak. Prin Deciziile din 20 decembrie 2006, ministrul competent a refuzat să acorde permise de ședere temporară soților Elgafaji. Între altele, ministrul a considerat că soții Elgafaji nu dovediseră în mod satisfăcător împrejurările invocate și, ca urmare, nu demonstraseră existența riscului real privind amenințările grave și individuale la care pretindeau că sunt expuși în țara lor de origine.

Ca urmare a respingerii solicitărilor acestora, soții Elgafaji au introdus acțiuni la Rechtbank te 's-Gravenhage (Tribunalul din Haga), acțiuni pe care această instanță le-a admis. Raad van State (Consiliul de Stat, instanța administrativă supremă), sesizat în apel, a considerat că prevederile relevante din cadrul Directivei 2004/83/CE prezintă o serie de dificultăți de interpretare și a hotărât să adreseze Curții de Justiție două întrebări preliminare. Instanța de trimitere urmărește să afle în special dacă dispozițiile pertinente ale directivei² trebuie interpretate în sensul că existența unor amenințări grave și individuale la adresa vieții sau a persoanei solicitantului de protecție subsidiară este supusă condiției **ca acesta să facă dovada**

¹ Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, rectificare în JO 2005, L 204, p. 24, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52).

² Articolul 15 litera (c) din directivă coroborat cu articolul 2 litera (e) din aceasta.

faptului că amenințările îl vizează în mod specific ca urmare a unor elemente proprii situației sale.

Curtea consideră că vătămarea definită în directivă ca fiind constituită din „amenințări grave și individuale la adresa vieții sau a persoanei” solicitantului³ acoperă un risc de a suferi o vătămare mai general decât celelalte două tipuri de vătămări definite în directivă⁴, care acoperă situații în care solicitantul este expus în mod specific riscului de a suferi o vătămare de un anumit tip.

Astfel, în acest caz, sunt avute în vedere la modul mai general amenințări la adresa vieții sau a persoanei unui civil, iar nu violențe determinate. În plus, aceste amenințări sunt inerente unei situații generalizate de „conflict armat intern sau internațional”. În sfârșit, **violența în cauză, aflată la originea acestor amenințări, este calificată drept „generalizată”, termen care implică faptul că se poate extinde asupra indivizilor indiferent de situația personală a acestora.**

În această privință, este necesar să se precizeze că, cu cât solicitantul este mai în măsură să demonstreze că este afectat în mod specific, ca urmare a unor elemente proprii situației sale personale, cu atât mai redus va fi gradul de violență generalizată necesar pentru a putea beneficia de protecția subsidiară.

În plus, Curtea adăugă că, în cadrul evaluării individuale a unei cereri de protecție subsidiară, se poate ține seama în special:

- de extinderea geografică a situației de violență generalizată, precum și de destinația precisă a solicitantului în cazul trimiterii către țara în cauză și
- după caz, de existența unui indiciu serios al unui risc real precum faptul că solicitantul a suferit deja vătămări grave sau a făcut deja obiectul unor amenințări directe cu astfel de vătămări, cu excepția cazului în care există motive întemeiate de a crede că respectivele vătămări grave nu se vor mai repeta, indiciu în funcție de care exigența unei violențe generalizate, necesară pentru a putea beneficia de protecția subsidiară, poate avea un nivel mai scăzut.

Prin urmare, dispozițiile pertinente ale directivei trebuie interpretate în sensul că:

- **existența unor amenințări grave și individuale la adresa vieții sau a persoanei solicitantului de protecție subsidiară nu este supusă condiției ca acesta să facă dovada faptului că amenințările îl vizează în mod specific ca urmare a unor elemente proprii situației sale personale;**
- **în mod excepțional, existența unor astfel de amenințări poate fi considerată dovedită în cazul în care gradul de violență generalizată ce caracterizează conflictul armat aflat în curs de desfășurare, apreciat de autoritățile naționale competente sesizate cu o cerere de protecție subsidiară sau de instanțele din cadrul unui stat membru, atinge un nivel atât de ridicat, încât există motive serioase și întemeiate de a crede că un civil trimis în țara respectivă sau în regiunea în cauză ar fi expus, ca urmare a simplei sale prezențe în acest teritoriu, unui risc real de a suferi amenințări grave și individuale.**

³ Articolul 15 litera (c) din directivă.

⁴ Articolul 15 literele (a) și (b) din directivă, în care sunt utilizați termenii „pedeapsa cu moartea”, „execuția”, precum și „tortura sau tratamentele sau pedepsele inumane sau degradante”.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Limbi disponibile: FR CS DE EN ES EL HU IT NL PT RO SK

Textul integral al hotărârii este disponibil la adresa internet a Curții

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=RO&Submit=rechercher&numaff=C-465/07>

În general, acesta poate fi consultat începând din ziua pronunțării, de la ora 12 CET.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să îl contactați pe Claudiu Ecedi-Stoisavlevici.

Tel.: (00352) 4303 3720 Fax: (00352) 4303 4719